

ויכוח מ'ישפחתי קמן על חצי מיליון לירות חוסל בשיחה שלפניו מראנס-אמלונטי

הפיצצה שלא

התפוצצה

בנוסף לסכום זה היה בעלי נושא גם בהוצאות עזרת בשעור סכום של כ" 500 ל"י לחודש.

סכום זה הוא סביר בהתחשב במעמדינו וביכולת הכספית שלנו.

אף כי אין לי ידיעות ברורות בדבר הכנסותיו החודשיות של בעלי מהעסקים ומהרכוש, הרי שהכנסות אלו עולות בהרבה על 10,000 ל"י לחודש.

בתקופה האחרונה, כאמור לעיל, התערערו היחסים ביני ובין בעלי וזאת באשמתו הבלעדית של בעלי המאשים אותי בהאשמות שווא שונות, ומתאכזר אלי, ומתייחס אלי בגסות צועק עלי ומקיץ לל אותי וכל זאת על לא עוול בכפי.

מאז התערערו היחסים ביננו, כאמור לעיל, אין בעלי מוכן לשאת עוד בכל אותן ההוצאות בהן נשא בעבר, אינו נותן לי כספים כלשהם, והוא בעצמו, דורש "אג" לניהול משק הבית ולרכישת המצריים כים אשר, לפי דעתו, מספיקים לנו.

מצב זה הוא בלתי נסבל, ואיני יכולה להמשיך בצורת חיים זו העומדת בסתירה מוחלטת וגמורה למה שהיה נהוג בעבר ובמשך כל שנות היינו המשותפים.

אני הגשתי יחד עם בני תביעה נגד המשיב למוזנות בסך 5,000 ל"י לחודש.

עד כאן, תביעתה של יונה.

הפיצצה הבלונדית

יונה לחוביץ במלוא הדרת. בנוסף לנתן ניה הטבעיים הנהדרים, השקיעה יונה, מדי חודש, 1,500 ל"י בהוצאות אישיות.

חונות, הרים נחמיה כמה טלפונים ממיניאפוליס לתל-אביב. אחד מהם היה ליונה. השיחה נמשכה חצי שעה. היתה זו שיחה יקרה, אולם משתלמת כנראה. בסוף פה, ידעה יונה לבשר כי הוויכוח המשפחתי תי הקטן אודות חצי מיליון הל"י חוסל לשיעור-רצונם של שני הצדדים. יותר מזה, לדבריה, חוסל כל הסיכסוך ביניהם, הם החליטו לבטל את התביעות ההדדיות, ולחזור להזדקן יחד בשלווה. הפיצצה, ש"עמדה להתפוצץ ברעש גדול — שוב לא התפוצצה. בינתיים.

תביעות

ותביעות-נגד

הכמיה לחוביץ לא היה מוכן לשר לם חצי מיליון ל"י ו-5,000 ל"י לחודש. הוא היה מוכן להסדר צנוע יותר: להתחייב לשלם ליונה 1,500 ל"י לחודש, להעביר על שמה את דירתם המשותפת ששווה גם היא הון-יעקב, ולהוסיף עוד 100 אלף ל"י, ככה בשביל לעגל את הסכום. יונה לא הסכימה, פנתה לבית-המשפט.

השבוע, כאשר התפוצצה הפרשה בעי-

הזוג לחוביץ בלישכת הרמטכ"ל, רב-אלוף דויד אלעזר, ביום השישי לפני שבועיים. יונה ונחמיה הגיעו ללישכה כדי למסור לידיו של דוד צ'ק-על-סך 13 אלף ל"י — מתנתם לצה"ל לרגל חגיגת הבר-מיצווה של בנם גל, שתרים את הכסף במקום מסיבה באולם.

אצל הרמטכ"ל

אומר לשמעון. ליד השער מתנצל השומר: תסלחי לי שלא נתתי לך להיכנס. לא ידעתי שאת דודה שלו.

שמעון מנשק אותי על הלחי, אנחנו נפרדים בלהתראות הפגנתי, והשער נסגר בגניקשה רמה.

מונד השומרים לא יורים באסירים בור" חים, פה, כן.

הביקור הסתיים. אנחנו יוצאים החוצה. בחוץ — שלושה של כפר. שום דבר אינו מעיד על מה שקרה ימים ספורים קודם לכן. ילד קטן, כבן תשע, חולף לידינו. "תגידי לה שהשומרים דופקים אותי", הוא

הזוג המאושר נחמיה ויונה לחוביץ נהגו להופיע כימעט בכל אירוע חברתי ראוי לשמו. זוג נוסף שהיה מופיע איתם בצמוד היו אחיו של נחמיה ואשתו לאה, יפהפייה בלונדית גם היא. שתי הפצצות הבלונדיות היו תופעת-קבע בצמרת התל-אביבית. לאה חדלה להופיע לאחר מות בעלה, נותרה באלמנותה שלוש וחצי שנים, עד שנישאה מחדש, ליואל מרקוס.

הזוג המאושר

בשלב זה, סירבו גם יונה וגם נחמיה לפרט. יונה היתה מוכנה רק לפרט את תביעותיה. הן היו ברורות מאוד.

מענה יונה בתביעתה ככית"ה המשפטי:

בעלי הוא אדם אמיד מאד, סוחר בשר בסיטונות, יש לו עסקים ענפים והוא גם הבעלים הרשום של רכוש מקרקע רב הכולל חנויות, מגרשים וכד'.

אני אומדת את הרכוש בלמעלה ממיליון ל"י, ואני טוענת כי אני הבעלים של מחצית רכוש זה.

עד להתעררות היחסים שביני ובין בעלי הסתכמו הוצאות משק-הבית, לרבות השמל, טלפון, מים, מזון וכד' בסך 2,500 ל"י לחודש. בעלי היה נושא בהוצאות האישיות, לרבות בגודי, בשעור של 1,500 ל"י לחודש, ובהוצאות עבור בננו (בגוד וכד') בסכום נוסף של 500 ל"י לחודש. בסך-הכל היה בעלי נותן לי מדי חודש סכום של כ" 4,500 ל"י לכסוי הוצאות אלו.

בסמינר ליונסקי, ויפהפייה לא קטנה מאשר היום. לאחר שנתיים, הם נישאו בטקס שעלה בפארו על כל מה שתל-אביב ראתה עד אז. החתונה השתרעה על פני כל שלוש הקומות של אולמי גיל.

כאשר נפטר אביו של נחמיה, שמואל, לפני שבע שנים, המשיך נחמיה בניהול העסק, הפך בהדרגה לאחד מסוחריה-הבשר הגדולים בארץ. אשתו המקסימה היתה בתחילה עקרת-בית שקטה, הפכה, אחרי הולדת הבן, לדוגמנית מצליחה, נטשה זאת והפכה לאחת המארחות ושותף-החבר רה הפופולאריות בארץ. לא היה אירוע חברתי רציני שבו לא הופיעו השניים. ביתם הצפוף תל-אביבי המפואר הפך למר-כזו חברתי. נחמיה, בחור טוב-לב וצנוע למרות עושרו העצום, ויונה העלילה, התר-ססת, בעלת החיוך המהיר והמדביק, נראו להיות אחד הזוגות המאושרים והיציבים — בחברה שבה זוגות מאושרים ויציבים הם נדירים למדי.

מה גרם להתפוצצות?

תחות המוסד, כולל המפתחות של הכספת, "אם אני רוצה, בקלות אני יכול לברוח", הוא מספר. "אבל אני לא רוצה. לא רוצה צה בעיות. רק לגמור את התקופה שלי ולהסתלק מפה. כי פה יותר גרוע מתל-מונד. זה המוסד הכי קשה בארץ וכולם פה שואגים את המדריכים. אפילו בתל-

המדריכים קראו למיטרה, והשוטרים, שלא רצו להוריד אותם בכוח, הבטיחו להם שאם ירדו לא יעצרו אותם. אז הם ירדו. איך שהם ירדו, הכניסו אותם לתאי מעצר ואחר העבירו למיצפהיים להסתכלות. כלי בעיות. שמעון מתאגה בעובדה שלחלק מהנערים במוסד יש את כל מפי-